

DŁAWIENIE (3) *sb n*

dławienie (2), **dłabienie** (1); dławienie *GlabGad*, *ModrzBaz*; dłabienie *Mącz*.

a pochylone, oba e jasne.

sg N dławienie (1). ◇ G dławieniã (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów) s.v. dłabić.

Duszenie, uciskanie; tu lek. o zmorze; suppressio Mącz (3) : kto tedy chce dławienia [we śnie] wyść nie legay wznak. GlabGad D8v.

Wyrażenie: »nocne dłabienie« (1): Nocturnae suppressiones, Nocne dłabienie/ gdi fie komu we fnie widzi yako by był dułzón/ dłabión. Mącz 321c.

Przen: Gnębienie, ciemiężenie (1) :

*Szereg: »dławienie i uciskanie« (1): A ztego vbogich ludzi dławienia y včífkánia [Ex hac vero tenuium oppressione et afflictione] iefli tak rozumiesz/ áby nic złego do Rzeczypospolitey nieprzychodziło/ bárzo błądziłz *ModrzBaz* 48v.*

Cf DAWIENIE, DŁAWIĆ

TK